

mænd. Det er en besværlig Gjerning, disse Mænd have at udføre, og naar de have daglig Knapthed og kun lidt Haab om at faae det bedre, veed jeg ikke, hvorfra den egentlige Begeistring for deres Arbejde skulde komme. Jeg tror, det er i Skolens og altsaa i Statens Interesse, og det er ligeledes billigt at staafe dem denne Lønningsforbedring snarest mulig. Derfor vil jeg forene mine Bønner med det ærede Medlems for Beile Amts 2den Valgkreds om, at det Udvalg, der rimeligvis vil blive nedsat, vil fremlægge for os et Forslag til at stemme over, uden at lade sig standse af mulige Tanter om, hvorledes hele dette Skolevæsen i og for sig kunde indrettes, og hvorledes det kunde sættes i organisk Forbindelse med Almueskolen, Mellemskolen o. s. v.; derom kan der jo disputeres længe. Naar man læser, at det Udvalg, der var nedsat om Almueskolevæsenet, i forrige Samling frembragte 5 Forslag om, hvorledes dette skulde indrettes, saa tænker jeg, vi vilde faae 10 Forslag om den endelige Organisation af vort hele Skolevæsen, og det vilde maasse vare længere, end godt var for dem, der skulde sugge paa Labben saa længe. Derfor anbefaler jeg, at vi i denne Samling staafe disse Mænd en Lønningsforbedring, enten det nu sker ved faste Lønninger eller ikke, thi, som det ærede Medlem sagde, naar de først have faaet disse Lønninger, kunne de godt betragte dem som faste; have de først faaet en Forbedring som personligt Tillæg, er der Ingen, der tager det fra dem, det gaar over til at blive fast som Noget, der vil komme til at hænges sammen med den nye Organisation. Disse anbefalende Ord skal jeg sige til dem, som det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds fremsatte.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Høgsbro: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, der er nedsat i Anledning af Lovforslaget om Lønninger til Embedsmændene i Ministerierne.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges ovennævnte Forslag af Høgsbro.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for de ved Skolelærer-Seminarierne, de kgl. Døvstummeinstituter, det kgl. Blinde-

institut, det store kgl. Bibliothek, det kgl. Akademi for de skønne Kunster og de kgl. Kunstsamlinger ansatte Embeds- og Bestillingsmænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Bajer: Jeg har ventet med at bede om Ordet, til jeg faae, at ingen Anden vilde udtale sig. Jeg har ønsket, da vi nu ere ved det sidste af en Række Lovforslag, der ere forelagte af den højtærede Undervisningsminister, at gjøre en almindelig Bemærkning, og jeg haaber, at den højtærede Formand vil tillade mig, da Bemærkningen ikke i sig selv er lang, sammenlignelsesvis at komme ind paa andre Lovforslag. Min Bemærkning gjælder nemlig ikke Indholdet af Lovforslaget, men Formen; thi det er ikke saa aldeles uvigtigt, at der kommer Overensstemmelse tilstede ved Affattelsen af Lovforslagene. Naar jeg ser saa alenlange Titler som dem, den højtærede Minister ynder at sætte eller at lade sætte over de Lovforslag, som han fremsætter, kommer jeg til at tænke paa den Gede-butkensoverogundergeneralkrigskommanderfergent, der frier til Hyrdinden i H. C. Andersen's Eventyr. Jeg tror nu forresten ikke, at det er den højtærede Ministers Mening at ville fri til Thinget gennem en saadan lang Titel som f. Ex. den, vi læse over dette Lovforslag, der hedder: „Forslag til Lov om Lønninger for de ved Skolelærer-Seminarierne, de kgl. Døvstummeinstituter, det kgl. Blindeinstitut, det store kgl. Bibliothek, det kgl. Akademi for de skønne Kunster og de kgl. Kunstsamlinger ansatte Embeds- og Bestillingsmænd.“ Jeg skal indrømme, at det i et Lovforslag, hvor saa mange store Ting ere puttede ind i een Sæk, er noget vanskeligt at fatte sig i Korthed, dog tror jeg, at der er enkelte Ord, der kunde stryges, f. Ex. Ordet „kgl.“, der kommer igjen ikke mindre end 5 Gange. Man kunde jo sætte „kgl.“ mange andre Steder, man kunde jo f. Ex. sige Forslag til Lov om Lønninger ved det kgl. Postvæsen, ved det kgl. Telegrafvæsen, ved den kgl. Hær og den kgl. Flaade osv., og saa meget mere ved de to sidste Indstitutter, som den kgl. Hof- og Statskalender udtryffeligt betegner Kongen som den Høistkommanderende for Hær og Flaade, jeg skal ikke sige med hvilken Hjemmel. Titelen paa det foreliggende Lovforslag er imidlertid saa lang, at det forekommer mig, at, hvor et saadant Ord kan udelades, bør det ogsaa ske. Det kan imidlertid ikke alle Steder lade sig gjøre, f. Ex. naar man taler om Skolelærerseminarierne, da man jo baade har kgl. og private Seminarier. Jeg indskyder her den Bemærkning, at jeg ikke indfer, hvorfor Lærerne ved Skolelærerseminarierne skulle være Stedbørn, hvorfor de ikke lige saa godt skulle være